

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 20-03-45582 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל
באמצעות תביעות ראשון לציון

נגד

הנאשם: [REDACTED]

בשם המאשימה: עו"ד עידן סטולוב
בשם הנאשם: עו"ד אבי אלפסי

הכרעת דין

החלטתי לזכות את הנאשם מהעבירה שיוחסה לו בכתב האישום, החזקת סכין שלא כדין, לפי סעיף 186 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

1. עובדות כתב האישום אינן שנויות במחלוקת: ביום 1.1.20 בשעות אחר הצהריים עוכב הנאשם לבדיקה שגרתית עת נהג במכוניתו, אז נמצאו ברכב סכין מתקבעת בעלת להב של 10 ס"מ ואלת בייסבול. הנאשם מיקד טיעונו בשניים: ראשית, טען כי הסכין נתפסה במסגרת חיפוש לא חוקי שנערך ברכב, קרי, ללא בסיס לחשד, ומכאן שיש לפסול את תוצר החיפוש – הסכין מלשמש כמוצג. שנית, כי הסכין הוחזקה למטרה כשרה – פתיחת חבילות שהנאשם מקבל בדואר בתדירות גבוהה מאתרי קניות. מרבית הראיות הוגשו בהסכמה. למאשימה העידו שני שוטרים שערכו את הנאשם לבדיקה, ואילו הנאשם העיד להגנתו. יריעת הראיות קצרה ואין הצדקה להאריך ולפרטן בפרק נפרד, כך שאלו תובאנה בהתאם לצורך כחלק מהדיון וניתוח הממצאים.

החיפוש – כדין, תפיסת הסכין – קבילה

2. אינני מקבל את טענת ההגנה כי החיפוש במסגרתו נתפסה הסכין נערך באופן לא חוקי. עדותו של רס"ר יניב אחדות (להלן: יניב), שערכב את הנאשם ותפס את הסכין, מהימנה ומקובלת עליי. יניב הסביר כי ראשית לכל הבחין באלת בייסבול בין המושבים הקדמיים, ובהמשך לכך ותוך כדי שיחה עם הנאשם, בזמן שהאחרון עדיין ישב במכוניתו, הבחין בסכין (פרו' עמ' 6 ש' 16-7, עמ' 7 ש' 24). עדותו של יניב נתמכת בסרטון מצלמת גוף (שלו), שם רואים אותו משוחח עם הנאשם על האלת, מבקש מהנאשם לצאת מהרכב, נעמד באופן שחוסם את גישתו של הנאשם לרכב, ואז גוחן פנימה ותופס את הסכין. רק לאחר שתפס את הסכין והציגה לנאשם, החל יניב בביצוע חיפוש ברכב (סרטון המסתיים בספרות d92d, להלן: הסרטון, החל ממונה 07:00).

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 45582-03-20 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

במונה 07:13 נראה יניב מצביע לתא פתוח בין המושבים שם נמצאה הסכין, מבלי לומר מילה. מיד לאחר מכן ביקש מהנאשם למסור לו פעם נוספת את התעודה המזהה (שהושבה לנאשם קודם לכן) וביקש משותפו, רס"מ דניאצאו זרו (להלן: דניאל) לבדוק את פרטיו של הנאשם במסוף (מחשב לוח). יניב ביקש מהנאשם לצאת מהרכב, ולאחר שכך עשה, אמר לו: "ראיתי משהו שיש לך ברכב" (מונה 07:59). בשלב זה ביקש יניב מדניאל "לשים עין", הכניס את פלג גופו העליון לתוך הרכב ומיד תפס את הסכין.

תוכנו של הסרטון הוסבר גם בעדותו של יניב (פרו' עמ' 7 ש' 28 – עמ' 8 ש' 5, עמ' 9 ש' 27 – עמ' 10 ש' 11). יניב הסביר כי העדיף לא לומר מילה לפני שהנאשם ייצא מהרכב, כך שהסכין תיתפס בשלב בו לא תהיה לנאשם אפשרות להפריע לתפיסה או לסכן את השוטרים. עדותו של יניב מהימנה עלי, הגיונית ומתיישבת היטב עם מהלך העניינים כפי שעולה מהסרטון. בהקשר זה אציין כי דו"חות הצפייה שהוגשו (5/ת-3/ת) אינם רלוונטיים, משצפיתי בסרטון בעצמי. עדויותיהם של הנאשם ושל דניאל אינן משנות מהמסקנה. דניאל העיד כי יניב לא אמר לו מדוע החליט לגחון לתוך הרכב (כך העיד גם יניב וכך עולה מהסרטון), ובהתאם לא נכתב דבר בהקשר זה בדו"ח הפעולה של דניאל (1/1). מכאן, החיפוש חוקי והסכין קבילה.

אדגיש, במיוחד על רקע טענות ההגנה, כי לא מצאתי דופי בהתנהגותו של מי מהשוטרים שפעלו כמצופה מהם, בעיקר יניב שנהג באופן מקצועי, איתר את הסכין במהירות, פעל לתפיסתה ולהרחקתה מידי הנאשם, וכל זאת באדיבות ובסבר פנים נעים. יניב התייחס לנאשם בכבוד, הבלוג מפני תגובותיו העולבות והתמודד עם הסיטואציה באופן ראוי להערכה. מצופה כי המאשימה תעביר את העתק הכרעת הדין והערכתו של בית המשפט לידי השוטרים ומפקדיהם.

הנאשם עמד בנטל להוכיח במאזן הסתברויות כי החזיק בסכין למטרה כשרה

3. אשר למסגרת הנורמטיבית: ברע"פ 7484/08 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד סג(3) 305, נקבעה ההלכה לפיה על נאשם בעבירה של החזקת סכין, המבקש להוכיח כי החזיק בה למטרה כשרה, לעשות זאת במידת ההוכחה של עמידה במאזן ההסתברויות.

4. צפייה בסרטון מגלה כי למן הרגע הראשון מסר הנאשם כי החזיק בסכין על מנת לפתוח חבילות שמגיעות עבורו בדואר: "זה לדואר, אני פותח עם זה דואר חבילות כל פעם, אתמול קיבלתי דואר" (מונה 08:24); "לתהייה שהעלה יניב "דואר חבילות?" השיב הנאשם: "כן, דואר חבילות. אתה יכול לפתוח דואר סיני? עם היד?" (מונה 08:33); "אני אומר לך שזה דואר חבילות

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 45582-03-20 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

אני פותח. אתמול פתחתי חבילה הגיעה לי מחו"ל" (מונה 09:05); "זה דואר חבילות, אני פותח חבילות אני לא רוצה אנשים" (מונה 09:30); ובסרטון מצלמת גוף של דניאל (מסתיים בספרות b014a): "יניב: אז מה הסכין הזאת עושה פה? הנאשם: אני פותח חבילות אני אומר לך. יניב: איפה החבילות כרגע? הנאשם: היום לא. אתמול פתחתי חבילה. ככה חבילה הייתה לי. יניב: אין בעיה, פותחים בבית, לא פותחים כאן אדוני. הנאשם: למה? אני פותח באוטו, אני אוהב לפתוח באוטו, איך שאני רואה חבילה אני פותח" (מונה 14:53).

5. הן יניב והן דניאל ציינו בדו"חות הפעולה כי הנאשם מסר שהחזיק בסכין לפתיחת חבילות דואר (ת/9, 1/1). כך גם מסר הנאשם בהודעתו הראשונה (ת/1 ש' 15) והשנייה: "אני מקבל הרבה חבילות מעלי אקספרס ואני חותך את החבילות" (ת/2 ש' 5).

6. בעדותו בבית המשפט שב הנאשם על גרסתו, והגיש מוצגים (2/1, 3/1) מהם עולה כי הוא צרכן בלתי נלאה של מוצרים בדואר חבילות מאתר "AliExpress", ממנו ביצע עד עתה 397 הזמנות, עשרות מהן בחודשים הסמוכים למועד האירוע (פרו' עמ' 16-17). כשנשאל מדוע אינו פותח את החבילות בביתו השיב: "כי אני רוצה לראות מה הגיע. אני סקרן. בגלל שאני מקבל הרבה זה מעניין אותי, כמו כל ילד. ש. אולי החזקת את הסכין בשביל לעשות בה משהו רע? ת. ממש לא. לא. בחיים לא חשבתי על זה שאני רוצה לעשות דבר כזה. גם לא חשבתי על זה" (פרו' עמ' 18 ש' 2-5). בחקירתו הנגדית הבהיר שאין מדובר במכתבים אלא בחבילות (פרו' עמ' 22 ש' 26-32). יותר מכך, דווקא בחקירתו הנגדית התחוויר עד כמה הנאשם נעדר יכולת התמודדות עם דחיית סיפוקים: "ש. אני אומר לך שגם אם אתה מזמין חבילות ונצא מנקודת הנחה שאתה מזמין חבילות אז אני אומר לך שאין שום סיבה לפתוח את החבילות ברכב, אתה יכול לפתוח אותן בבית שלך. ת. יש לי אובססיה לקנות. ש. אבל למה אתה פותח את זה ברכב ולא בבית? ת. אתה מצחיק אותי. למה, כי בא לי, אני רוצה לראות מה קיבלתי. אני לא יודע מה קיבלתי. יש לי 10 חבילות במכה אחת, היום אני אקבל את זאת, מחר את זאת, מחרתיים זאת. אני אוהב לפתוח באוטו, יצאתי מהדואר ואני כבר פותח את החבילה. ש. אז אם אני מביין נכון הסכין באופן קבוע ברכב, מחכה שם, ועד שמגיעה החבילה הסכין באוטו כל הזמן? ת. כל יומיים בערך" (פרו' עמ' 23 ש' 21-30).

7. אני מאמין לנאשם. גרסתו כנה, ישירה, עקבית, הגיונית, נמסרה למן הרגע הראשון בו נמצאה הסכין, הוא חזר עליה מספר פעמים במהלך עיכובו, מסר אותה בשתי חקירותיו במשטרה, וחזר עליה בעדותו לפניי, בחקירה ראשית ובחקירה נגדית. גרסתו של הנאשם נתמכת בראיות (2/1, 3/1), ונראה כי אכן מדובר במי שפיתח אובססיה לקניות במרשתת, איננו מסוגל לדחות

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 45582-03-20 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

סיפוקים, ופועל מתוך תחושת צורך לפתוח את החבילות מהדואר מיד עם קבלתן. הנאשם הציג תעודת נכה ממשרד הביטחון (4/1) ותעודה רפואית ממנה עולה כי מדובר במי שמאובחן כלוקה בהפרעת דחק בתר חבלתית (PTSD) מאז מלחמת שלום הגליל ומקבל טיפול תרופתי (5/1). נתונים אלה נמסרו על ידי הנאשם על-פה עוד במהלך עיכובו, כמו גם בעדותו לפניי, לכאורה כדי להסביר את התנהגותו, אך בהיעדר חוות דעת מקצועית לא מצאתי בהם משום חיזוק לגרסתו. ממילא הגעתי למסקנה בדבר כשרות החזקת הסכין ללא קשר למצבו הנפשי של הנאשם.

8. אינני מקבל את טענתו של ב"כ המאשימה לפיה סוג הסכין (מתקבעת בעלת להב באורך 10 ס"מ – 6/ת) איננה תואמת את סוג השימוש עליו הצביע הנאשם. אמנם, צודק ב"כ המאשימה בטענתו כי הסכין עשויה לשמש גם למטרות אחרות, בלתי כשרות, אלימות, ואולי אף קטלניות. זו בדיוק הסיבה לקיומה של חזקה שבחוק, לפיה החזקת סכין מסוג זה איננה כשרה, אלא אם הוכיח הנאשם אחרת. כך נעשה. הנאשם עמד בנטל שהוטל עליו, והוכיח כי החזיק בסכין לשימושים כשרים, ואף כי עשה בה שימוש ראוי בתדירות גבוהה מאד, כשמטעם זה החזיק בסכין בתוך הרכב, בהישג יד, מבלי שכלל נתן דעתו לאפשרות להשתמש בה לצרכי הגנה עצמית, או חלילה לתקיפה. כך גם אינני מקבל את טענת ב"כ המאשימה לפיה "גם אם בית המשפט יקבע שבנסיבותיו של הנאשם מדובר בהחזקה למטרה כשרה, אנחנו טוענים שענין המסוכנות קיים כל עוד הנאשם מחזיק בסכין" (פרו' עמ' 27 ש' 31 ואילך). בהקשר זה צודק ב"כ הנאשם בטענתו כי מסוכנות איננה חלק מרכיבי העבירה. הוכיח הנאשם כי החזיק בסכין למטרה כשרה, עמד בנטל. אוסיף, שמא בגדרי למעלה מן הצורך, כי לא מצאתי שהימצאות האלה ברכב, נוסף על הסכין, מלמדת על כך שמדובר במי שהתכוון להשתמש בסכין להגנה עצמית.

9. מהמקובץ עולה כי הנאשם הוכיח במאזן ההסתברויות כי הסכין הוחזקה למטרה כשרה. מכאן, המאשימה לא הוכיחה מעבר לספק סביר את יסודות העבירה. הנאשם זכאי בדין.

ניתנה היום, י"ב שבט תשפ"א, 25 ינואר 2021, במעמד הצדדים

גילה אבנון, שופט